

LindhéBladet

Nr 1 År 2013

VÄLKOMNA PÅ

SLÄKTMÖTE MED FEST LÖRDAG 28 SEPTEMBER 2013

I år träffas vi kl. 14.00 på Armémuseum i Stockholm för en guidad visning och får samtidigt möjlighet att komma lite närmare Farbror Erik vars dagbok nr 1, fotografialbum och gendarmeriuniform finns där i en monter.

Efter museibesöket tar vi oss med hjälp av kluriga frågor till Djurgården och restaurang Blå Porten för att avsluta med en trevlig middag tillsammans.

Vi behöver din anmälan med anmälningsavgift senast **måndag 2 september**. När det närmar sig 28 september skickar vi ut mer information om samlingsplats etc. Tänk på att vi gärna vill ha din e-post adress om vi inte redan har den för att kommunicera.

Anmälningsavgiften täcker kostnaden för inträde till muséet och en guidad visning.

Kostnader beräknas totalt till:

Anmälningsavgift - 100:-/pers

Spårvagn - 2 SL-kuponger (eget utlägg)

Middag - 105:- uppåt (valfritt på Blå Porten)

Anmälningsavgift 100 kronor/per person sätts in på PG **34 33 60-4 (rättat)**

Barn under 12 år gratis.

Skicka även information om deltagande på mail till: slaktforeningen.lindhe@telia.com

Ange namn på alla deltagare. Välkomna!!

OBS - NYTT DATUM, ej enligt tidigare information.

KÄRA FRÄNDER!

Vi har två ledmotiv för årets blad; entreprenörer och festen som går av stapeln lördagen den 28 september i år.

Entreprenörtemat har styrelsen valt för att vi fått för oss att det finns många sådana i släkten. Vad är en entreprenör? I Svensk uppslagsbok får man lära sig att det är en person som mot ersättning utför arbete av större omfattning. Tja vem gör inte det?!

I vidare bemärkelse används termen om en person är drivande och arbetar hårt för att nå framgång. Tja vem gör inte det?!

Nej fram med en bättre definition. Vad sägs om denna? Entreprenörskap är *förmågan att identifiera möjligheter och skapa resurser för att ta tillvara dessa möjligheter*. Entreprenörskapet får någonting att ändra riktning. En entreprenör skapar nya affärsverksamheter och organiserar marknaden på ett nytt sätt.

Själv kommer jag från en akademikerfamilj och för mig är den sanne entreprenören min morfar. Han - folkskollärare och organist - köpte jaktmarker uppe i fattiga Härjedalen och grundade tillsammans med sin hustru Karin tack vare nyfikenhet, kreativitet, positiv syn på arbete, självständighet, envishet, hängivenhet, optimism och visionärt tänkande en ski-resort som än i dag växer och växer. Detta har beskrivits i åtskilliga Lindhé-blad så till den milda grad att mina kamrater i styrelsen var hjärtligt trötta på bara ordet Vemdalsaskalet. För att omvända dem tog jag i vintras upp allihop på ett kombinerat styrelsemöte och skidhelg. Nu förstår de helt vår släktgrens fascination och förstår hur Nils Lindgrens infallsvinklar hittades och utvecklades.

En treårscykel går fort. Nu är vi åter framme vid ett sådant år då det är släktkalas. Lördagen den 28 september ses vi klockan 14.00 utanför Armémuseum i Stockholm. Vi kommer att få en guidad visning. Ni som under åren läst om Farbror Erik kommer att få ert lystmäte. Därefter tar vi - i samlad tropp - spårvagnen till Djurgården där årsmöte och middag väntar på Blå Porten. Hoppas alla (!!!!!) vill komma.

Välkommen till en trevlig lästund om entreprenörskap och den kommande festen.

Omi Söderblom Mohammar

200 MIL CYKELTUR

genom Sverige, Tyskland, Holland och England
1 juli – 17 augusti 1939.

Deltagare: Hilbert Lindhé (16 år) skrev dagboken
Ingemar Andersson (16 år). Scouter i Bromma
scoutkår. Utrustning: Tält, sovsäck, filt, tallrikar,
matbestick, campingkök, kokkärl, vattenbärare, kniv,
yxa, sjukvårdsmateriel.

Poste restante före 6/7 Hälsingborg, 11/7 Wittenberg,
15/7 Magdeburg, 22/7 Köln, Ymuiden.

Start 1 juli från
Thaliavägen 27
Ålsten Bromma kl
08.10. Anlände till
Södertälje vi 10-
tiden. Kl. 11
rastade vi i en
skogsdunge och
lagade frukost. Vi
höll på att tända
eld på skogen men
det avlöpte lyckligt.

Vid tvåtiden tog vi rast i Vagnhärad. På vägen mot
Nyköping började det regna och min cykel började
gnissla på ett oroväckande sätt. Kl. 15.30 åkte vi in
på Svansta gård och fick slå läger i en lada. Jag fick
konsistensfett av bonden så jag kunde smörja cykeln.
Senare på kvällen åkte vi in till Nyköping
och tittade på sta'n.

2 juli: Vaknade kl. 06.00. Efter att ha lagat
frukost startade vi halv tio och körde till
Norrköping och därefter till Linköping dit
vi kom halv 8 på kvällen. På vägen
passerade vi Kolmården och besökte en
rövärgrotta. Vi badade och besökte
släktingar till Ingemar. Vi tältade sedan i
skogen.

3 juli: Sedan vi besökt diverse inrättningar
och släktingar fortsatte vi kl.13.00 mot
Gränna. Efter en hel del backar och stark
motvind kom vi till Gränna 20.30 och fick
ligga i en lada.

4 juli: Steg upp kl. 07.30. Badade i Vättern.
Start från Gränna kl.12.00. Härligt väder.
Körde genom Jönköping och åt lunch på
Mjölkbaren i Jönköping. Anlände till Värnamo kl. 22.00
och fick ligga i en hölada.

5–8 juli: Nästa dag provianterade vi i Värnamo och
åkte till Markaryd dit vi kom kl. 18 varför vi fortsatte.
Under vägen lossnade I:s pakethållare. Jag hade
skruvar och
muttrar så det var
lätt ordnat. Vi la
oss under bar
himmel utanför
Hälsingborg.
Klockan var då 24
och vi hade åkt 17
mil. Innan vi åkte
in till Hälsingborg
nästa dag badade
vi. Vi tog färjan
över till Danmark
och besökte bl.a. Kronborg. När vi kommit tillbaka
fortsatte vi till Malmö där vi bodde hos min morbror.
Nästa dag gick vi till Folkets Park på kvällen.
Förfärligt tråkigt!

9 juli. Steg upp kl. 4 på morgonen. Packade och for
mot Trelleborg. Vi åkte fel redan i början och fick
göra en lång omväg efter havsstranden. Det regnade
och blåste en hård motvind. Kom till en vägskylt där
det stod att det var 20 km kvar. Vi cyklade i en timme
och kom fram till Skanör-Falsterbo! Vi fick vända
om och just som vi kom fram till Trelleborg såg vi
båda färjorna till Sassnitz lämna hamnen. Nästa färja
gick 20.40 på kvällen.

10–15 juli. Det blåste
kraftigt på natten och
Ingemar blev sjösjuk. Vi
anlände till Sassnitz kl. 1
på natten och bodde på
Järnvägshotellet. Vi for
via Stralsund – Denmin
– Teterow – Krakow –
Plau – Wittenberg – till
Magdeburg. Vi bodde på
Jugendhärbergen och
lagade vår egen mat.

16–25 juli. Efter att ha
lagat gröt på gården
startade vi kl. 9. Vi
kämpade i regn i
uppförsbackarna i Harz.
Men fick sedan lön för
mödan när vi i strålände
sol och milsvid utsikt
rullade nedför en två mil

Fortsättning sid 10

PRIVATISERAD POSTUTDELNING, INGENTING NYTT - LITE ENTREPRENÖRSHISTORIA

I våra dagar är det ju aktuellt med avreglering av postservicen, med PostNord tex. Detta trodde jag själv och kanske många av er var något nytt. Det visar sig dock vara fel. Min farfarsfar, Rickard W Lindhé, bedrev nämligen egen poströrelse i såväl Göteborg som Stockholm. Intressant och bildande tycker jag och förhoppningsvis ni också. Jag vet tyvärr inte varifrån den text jag har kopia av är hämtad, men gissningsvis från någon post- eller frimärkshistorisk tidskrift.

Första perioden (1888–1893)

Göteborgs Privata Lokalpost bildades i juni 1888 av Rickard Lindhé. Brevbärarna var "äldre personer" klädda i snygg uniform, vilket skilde dem åt från konkurrenterna. Antalet brevbearare varierade mellan 9 och 14. Brevlådor fanns inte utan försändelserna mottogs på särskilda uppsamlingsställen, där även egna frimärken såldes.

Taxan för att befördra brev var 3 öre. Frimärkena var på 5 öre, men kostade endast 3 öre om man köpte fem åt gången. Större partier brev befordrades för 2 öre och cirkulär utan adressat för 1 öre. Expressavgiften var 21 öre. (1 krona 1890 motsvarar ungefär 54 kronor idag. 5 öre är alltså cirka 2,70 idag.)

Rörelsen gick bra och konkurrenterna avsmnade, varför framgången tycktes given. Men med monopollagen som trädde i kraft 1 oktober 1889, så begränsades möjligheterna till att endast hantera avier och räkningar för andra än Postverket.

Postdirektören i Göteborg ansåg att Lokalposten överträdde lagen då de inte genast slutade med all befördran. Han tog därför en dag en av Lokalpostens brevbearare med sina brev, i beslag, dock utan att anmäla detta. När generalpoststyrelsen fick kännedom om beslaget, beordrades postdirektören att återlämna de beslagtagna breven. I den anmälan till generalpoststyrelsen med anledning av beslaget som Rickard gjorde, erkände han att han fortfarande befordrade förseglade brev, men att han inte sedan 1 oktober sänt ut brevbeararna regelbundet. Han begärde därför förklaring på vad som lagligen menades med "regelbunden befördran" och med "eljest tillslutna brev", vilket var uttryck i lagtexten. Som synes kom redan här den framtida advokaten fram.

Företaget ombildades 1890 till aktiebolag och existerade fram till 1893 för befördran av tidningar och räkningar, inkassering av pengar(!) etc.

När monopollagen antogs, föreställde sig nog alla att de privata postföretagen fått nådstöten, men det var bara en 30-årig paus. Tack vare utvecklingen på reklamteknikens sida, så återuppstod de privata postbolagen. Kundbearbetningen skedde via reklamblad, trycksaker och dylikt. Lagen tillät ju privatpostbefördran av trycksaker och öppna brev. Distribution av detta ordnade de privata bolagen billigare än staten.

Andra perioden (1925-1927)

Nu hade Rickard flyttat till Stockholm och ville starta en verksamhet för försäkring av paketförsändelser på järnväg. Då skulle fraktsedeln förses med märken som visade den betalda premiens storlek. Märkena skulle kunna köpas av företagets kommissionärer och makuleras i samband med fraktsedeln överlämnades till järnvägens tjänsteman. Rickard hade, handlingskraftig som vanligt, redan beställt och fått dessa märken i flera valörer utställda på Järnvägs-Transport-Försäkrings-Aktiebolaget. När planen gick i stöpet pga motstånd från SJs sida, initierade han 1925 bildandet av Stockholms Privata Lokalpost, där frimärkena kunde komma till användning. (Rickard själv arbetade som advokat och var inte med i den dagliga driften.)

Ändamålet var att idka speditons- och distributionsrörelse. Firman organiserades som ett postföretag (senare ombildat till aktiebolag) med uppgift att distribuera trycksaker, paket, kallelser till sammanträden, inkassering av medlemsavgifter etc.

Staden indelades i 6 distrikt med en brevbearare i varje. Brevbärarna gjorde 2 dagliga turer. Uppsamlingsställen var ett femtontal butiker i olika delar av staden

som alla vara försedda med brevlådor. Taxan för att befordera försändelser upp till 125 gram var 4 öre och därefter 4 öre för varje påbörjad 125 gram. Paket

upp till 500 gram kostade 20 öre och upp till 1 kg kostade 50 öre. Därutöver 20 öre per kilo. Expressförsändelser hade dubbel taxa, dock minst 50 öre.

I samarbete med försäkringsbolag kunde även assurering ordnas för en extra kostnad av 50 öre per 1000 kronor. Efter telefonorder avhämtades även expressorder, något som senare kopierades av postverket. (1 krona 1925 motsvarar ungefär 25 kronor idag. 5 öre är alltså cirka 1,25 idag.)

Firman utvecklades till en början väl. Efter ett halvår sysselsattes 15 till 20 brevbärare. Ekonomiska svårigheter, bland annat en förskingring, samt upprepade kontroverser med postverket tvingade fram en likvidation i maj 1927. Firman rekonstruerades dock och fortsatte verksamheten som Firma Pakettransport.

För den frimärksintresserade

Under de verksamheter som beskrivs ovan var en del av verksamheten att trycka och sälja egna frimärken. I Göteborg var dessa till exempel trekantiga med motiv av bältesspännare. Märkena trycktes i kartor om 100 st per ark. De första hade valören 5 öre (men såldes som sagt för 3 öre). Det otandade 5 öresmärket användes på egna brev och försändelser som skickades gratis och var alltså en sorts tjänstefrimärke. På julafton 1888 tog frimärkena slut och de nya skulle inte vara klara förrän efter nyår. Man tvingades därför använda de ännu inte färdiga, inte tandade, frimärkena. 1000 stycken kom i omlopp. Jag undrar om inte dessa borde varit ganska värdefulla?

Johan Lindhé

RICKARD W. LINDHÉ - MÅNGSYSSLAREN SOM BLEV ÄGARE AV ADVOKATBYRÅ OCH VD FÖR KÖPMANNAFÖRENINGEN

Texten baseras dels på en artikel ur Svenskt Näringsliv i ord och bild – Stockholm – avd 1 och dels en artikel i samma tidskrift om Sveriges Allmänna köpmannaförening. Artikeln är hyllande i tonen och kom i samband med Rickards advokatfirmas 25-årsjubileum 1925. Jag har dock försökt hålla min text neutral. Jag tror att materialet helt eller delvis kan ha ingått i ett tidigare års Lindhéblad.

Advokatfirman

Rickard jobbade först med sjöfart, handel och industri. 1893 flyttade han till Stockholm, då han fått arbete med att för en banks räkning hjälpa deras kunder med utredning av "trassligheter i affärerna". Han tyckte att köpmannakåren hade för liten juridisk kompetens och förslog därför en av tidens främsta advokater att de skulle samarbeta i att starta en merkantil-juridisk byrå. Med 22 års erfarenheter från olika verksamheter trodde han sig kunna hjälpa handelskåren. De startade år 1900 Advokatfirman Merkantila Byrån.

I början ägnade Rickard sig mest åt det merkantila, medan advokaten hade hand om det juridiska. Han studerade dock juridik parallellt under ett par år och kunde på så sätt även börja ägna sig åt det juridiska. Det var framförallt inom konkursutredningsområdet han blev ett namn.

Byrån hade tre avdelningar: inkasso, soliditetsupplysningar och juridik. Trots att varje avdelning hade en chef var Rickard väl insatt i detaljerna. Han var själv med i vissa fall, framförallt vid personliga besök för soliditetsavdelningen, men också via detaljinstruktioner och krav på återrapportering. Rickard ägnade sig med tiden mest åt den juridiska avdelningen. Förutom att delta i olika mål så vara han rådgivare åt kollegor, främst på landsorten.

Avslutningsvis citerar jag avslutningen på artikeln. "Hans åsikt har varit att "människan kan vad hon vill": detta har han i gärning visat och kommer han säkerligen jämväl i fortsättningen handla därefter; åren tycks föga ha tagit på honom. Han har städse haft för ögonen inskriptionen på släktens vapen: "nomen servare fidei"."

Köpmannaföreningen

I sina kontakter med köpmännen och deras föreningar, insåg Rickard att moderniseringar var nödvändiga. Han ställde sig i spetsen för bildandet av en köpmannaförening omfattande hela Sverige.

Föreningen bildades 1904 under namnet Sveriges Merkantila Förening och Rickard blev dess VD. Innan dess fanns en lokal förening för Stockholm. På Wikipedia står följande; "Stockholms Handelskammare, som instiftades 1902 av *Stockholms köpmannaförening*, är den äldsta handelskammaren i Sverige. Handelskammaren är en näringslivsorganisation för företag i sitt distrikt, som indelas geografiskt."

Syftet enligt stadgarna – att genom sammanslutning av merkantilt intresserade personer och firmor inom alla fack skydda och befordra köpmanna- och industrikårens framgång och sunda utveckling, tillvarata och bevaka deras gemensamma intressen, utgiva publikationer i frågor berörande dessa samt att i övrigt arbeta för höjande av Sveriges handel och industri.

Dessutom hade föreningen till syfte att för sina medlemmar skaffa soliditetsupplysningar, ombesörja inkasseringar, förlikningar, konkursutredningar, hjälp i rättegångar etc.

Föreningen vann stor anslutning med medlemmar från hela landet. Filialer bildades ute i landet och samarbete inleddes med liknande föreningar i Danmark och Finland. Rättegångar med mera stöttas från centralt håll då mer erfarenhet och kompetens finns där. Rickard verkar enligt artikeln varit en nyckelperson på flera sätt i verksamheten.

Det ursprungliga syftet med en gemensam förening för alla branscher och för hela landet har fallit men mycket av systemet med juridisk hjälp av olika slag har bestått. Föreningen fortsatte sin verksamhet och Rickard fortsatte att vara dess direktör. 10-årsfirandet av bildandet firades hemma hos Rickard i Djursholm. Vid detta tillfälle erhöles ett telegram från kungen (Gustav V) "Med ett varmt tack för det vänliga hälsningstelegrammet sänder jag köpmannaföreningens medlemmar en hjärtlig hälsning på tioårsdagen."

En intressant detalj är att Rickards advokatfirma och köpmannaföreningen delade lokaler på Jakobsgränd 25.

Johan Lindhé

FARBROR ERIKS DAGBOK

Introduktion av Sten Norén 2013

Del 3, Originaldagboken över marschen till Shiraz 1.3 - 5.4. 1912, fjärde avsnittet, 14 - 16 mars

14 mars - Marsch i röfvarsällskap

Afmarsch kl. 7 fm. Hade varit ett fruktansvärdt oväsen under natten. Husseins ryttare galopperade kring i gränderna och skrånade synbarligen på sin vakt mot ett befarat lömskt försåt fr. vår sida. Kunde först sent insomna. S. snarkade också som en oxestörande natten.

Samma enformiga ökenterräng till en början. Så småningom drog vi oss upp i den bergskedja där Natenz ligger. Varmt men blåsigt. Kringsvärmade af f.d. röfvarer som sköto från hästryggen o demonstrerade sin förmenta ridskicklighet.

Idag ha vi fått med 7 f.d. röfvarer på fourgångerna. De tillhöra nu Mohammad Jeffar Khan (= mannen från Bougir). Förut tillhörande Hussein i egenskap af röfvarer ha de rymt fr. honom för ett halfår sedan då guvernören i Isfahan sökte afväpna honom. Nu då H. ej är röfvarer officiellt få de följa med till Bougir att ingå i vår väns tjänst. Vid inventering af fourgångerna befanns äfven en negerpojke där. Vete fan hur han kommit med. Skall undersöka förhållandet i morgon.

Rast vid Imansaneh. Sedan nästan hela tiden uppför. På ett ställe rätt kinkigt med branta stränder ner mot en strömdalgång och samtidigt krökning. Gick emellertid bra.

Vid ½5-tiden fram till Kharch = nattkvarter. Här hade man bemödat sig. Samma rytterichef där (Husseins son) som på stället i går. Nu bättre ordnad. Byn (flera små passerade under vägen) rätt stor med snygga trädgårdar. I ett af de största husen rum ordnad för oss med mattor och speglar. Låg emellertid för långt afsides för att godtagas. Inkvarterade oss i st. strax intill truppen, som fick ett rätt dåligt kvarter. Ännu skralare med stallarna. Vid framkomsten sågo vi en massa folk församlade. Skänker bestående af fruktansvärdt stora, härliga päron, granatäpplen, vattenmeloner, de mest härliga jag någonsin känt, sockertoppar mm. Vidare hölls en bock mellan benen på en karl för att slaktas till vår ära. Men S. undanbad sig. Hade också kostat motsänker hvaraf vi ha rätt klen förråd. Men Gud och folket sådan frukt. Vi äro nästa sjuka nu däraf.

Det börjar att dugga rätt tätt med bestraffningar nu, samma karlar nästan alltid. Fotmarsch rätt bra. Dagsmarsch ung. = 39 km.

Om sjukdomar

Missöden. En sjuk korpral hoppade af fourgongen under marsch, kom under och mellan hjulen men slapp ifrån dumheten med obetydliga kontusioner. En gendarm ligger enl. doktorn för döden. Hade känt sig krasslig några dagar hvarför han vändt sig – ej till läkaren, utan till en förment läkekunnig kamrat, en kock. Denne hade gifvit honom en handfull opium, hvilket i P. kan köpas utan recept e.d. Han har fått motgift men utgången är osäker.

Doktorn talade f.ö. om persernas stora mottaglighet för sjukdomar och deras ringa motståndskraft. Ansåg det bero på alltför tidiga äktenskap. Som en man är myndig vid 12 o en kvinna vid 9 år gifta de sig i regel då, ofta redan ett par år förut. Deras barn blir svaga och själfva, omogna som de äro, försvagas de så, att äfven deras senare barn bli svaga samt mottagliga för sjukdomar. Syfilis är fruktansvärdt utspridd. Själff har jag sett ohyggliga exemplar behäftade med denna sjukdom som förstås i de aldra flesta fall ej behandlades i tid.

Här fattas uppenbarligen en eller flera sidor i Farbror Eriks häftade originalanteckningsdagbok. Nästa sida är helt lös./SN

Celebert besök

.....och väntade rapport om att truppens middagsmål var färdigt, fingo vi ett celebret besök. Det var en kusin till ex-shahen (= sonson till Nasrud-din) (*Nasrud-din var Shah av Persien 1848-1896. Han var slösaktig och förmådde föga uträtta för att råda bot på de i Persien rådande förvaltningsmissbruken./ Nordisk Familjebok, 1913./SN*) prins Akbar Marza, son till viceguvernören i Isfahan, Zilos Sultan. Han var på väg till I. Skickade in min tolk med hälsning att han gärna ville se oss. Sifvert kunde emellertid inte gifva audiens varför jag lofvade besöka honom vid matuppställningen som väntades om en halftimme. Nu äro vi så höga att vi ej ens bry oss om att resa oss ur sofsäcken för en prins' skull än mindre taga emot honom om det ej konvenerar oss. Nå, jag hälsade emellertid på honom. Han var europeiskt klädd i respäls och damasker, såg ut som en italienare o talade flytande franska. Sade sig vara förtjust att få det höga nöjet o.s.v. Ville nödvändigt se oss samtliga i Isfahan; jag lofvade han skulle få det o framförde S:s beklagande att han ej kunde hälsa honom nu.

Min tolk berättade sedan att "don Altesse" var en mycket rik man, ägde bl.a. 150 000 toman på engelska banken i I. Sin rikedom hade han fått på det för dylika pampar här vanliga sättet, nämligen så att hans far burat in ett antal rika borgare utan vidare och tvingat dem betala lösepenning för sitt frigifvande. I sanning et bekvämt sätt att "make money".

Genomgång utanför Isfahan

En svensk officer ryter till

Vi äro nu vid Mortjekhan = nattkvarter (namnet = trädgård där man gifver djuren att äta).

Bra för folk, dåligt för oss, utmärkt för hästar. Här infann sig nyss polischefen här och inbjöd oss att taga in hos honom hvilket tackas nej till. Sedan kom en man och klagade att 5 à 6 baktyarier just (=vid 5-tiden) inkräktat hans hus och med våld drifvit ut han och hans familj.

Nyström, som är daghafvande off., gick dit med 10 gendarmer för att drifva ut dem. Han inringade huset och klev in i högen och skrek. Uppståndelse. En fick tala, deras chef som bodde i ett hus bredvid hämtades av 2 gendarmer, ägaren fick framföra sin klagan i chefens närvaro. Denne visste förstas intet, skyllde på karlarna. Detta gav N. fan, sade att han vore ansvarig, gaf honom en skarp varning, antecknade hans namn och hemvist och lät honom i sin egen närvaro betala en annan person som uppgaf sig hafva rum för honom. Karlarna fingo så hifva ut både hästar och grejor under bevakning och den förfördelade tog åter sitt hus i okvald besittning utan blodsutgjutelse. Tolken häpnade öfver vår förmåga att göra oss åtlydda, förklarade att baktyarierna ej skulle lytt ett helt perserregemente med 100 officerare! Gaf N den komplimangen att det skulle bli en utmärkt ordning i Persien om de här hade en mill. sådana människor som vi. N. svarade att det skulle nog räcka med de svenskar som redan funnes. Hvarvid han sade: "Oui, vraitment". Byns befolkning, minst 300 själar, åskådade under dödystnad episoden. Dagsmarsch 35 km.

16 mars

Vidunderliga rykten om baktyarbefästningar 1 farsuk (Farsukens längd växlar på olika trakter fr. 4-8 km. Medeltalet kan sättas ung. = 5 km.) söder om oss invid vägen. Ryktet orsakat af folkets oerhörda fruktan för dessa lymlar. Naturligtvis lögn.

Afmarsch kl. 7 fm. Vackert väder med frisk men ej bitande vind. Genom öknen och små kullar. Så stora svarta vildgäss som flögo mkt lågt, gråspräckliga under buken. Röd gula näbbar. Mkt godt om grå tofslärkor. Sådana förut sedda hela tiden här och hvar i öknen. Små flockar av sädesärlor vid de tunnsådda byarna, de göra sig väl redo att draga mot norr.

Sifvert skilde sig efter en halftimme från oss för att, jämte ett par ordonnanser, rida före till Isfahan, där han torde ha inträffat vid det här laget (kl. 6 em.). Han skulle vidtaga åtgärder för förläggning, uppköp mm i I. Där få vi hjälp af en mr. Haycook, en engelsman, anställd hos pers. reg. som administratör eller finansdirektör. Vi kommer att få bo hos honom. Hoppas det blir bra, ty karlen lär vara mycket rik. Speciellt går det en rysning av sällhet genom gamle Adam, då man tänker på det väntande europeiska varmbadet, ej åtnjutet sedan i T.

Rast i Ganalkhane. Sedan började trakten bli odlad ngt tätare. Vattenledning utmed vägen: Stora brunnar på hvar 20.m ung. mellan hvilka gräfts förbindelsekanaler. Det blåste upp till en rätt hård vind, men ljum och skön för våra spruckna anleten, där skinnet (jag tror det är det 3:e nu) hänger i slamsor. Kl. 3 framme vid Gaz = nattkvarter, karavanserajen full af kameler. Fått bra kvarter i en dylik mitt i byn et stycke bort från vägen. Mkt bra kvarter i alla afseenden, stort o rymligt med bara en ingång, en afsevärd lättnad med hänsyn till den tröttande bevakningstjänsten. Under vägen idag kom en af förpatrullens ryttare sprängande förmälände att en fiende visade sig. Befanns vara en sofvande baktyar vid vägkanten.

Nu skola vi äta en furstlig middag med danskt smör (i konservburk, köpt i T.), gåslefver, brännvin som legat i snö, hvarav vi vid hitkomsten upptäckte en hög i en vrå af gården, ägg med rökt skinka (vår smörgåsskinka medförd från Teheran), tupp och vattenmelon samt granater och en flaska eldigt Shirazvin. Hvarefter följer té med rom och havanna. En ökenmiddag som duger! Efter Isfahan blir det nog slut med sötebrödsdagarna och mödorna torde begynna.

Persiskt arfsskifte

En af mina korpraler har nyligen förlorat sin morbror här i Gaz, är nu ensam arfvinge. Fick permission i en dag för att ordna om arfvet. Befanns sedan att morbroderns kontanta förmögenhet, uppskattad till 300

tomaner (ung. = 1 000 kr.) var knyckat. Åt korpralen och hans moder återstod blott gården samt 20 tomaner. Enl. uppgift skulle vid arfsskiftet, om man nu kan tala om ngt sådant, tillgått så att sedan personen i fråga dött, m u l l a h n (presten i byn) skrifvit ett t e s t a m e n t e h v a r i föreskrifvits att den fromme mannen skänkt alla pengar till honom förutom några smärre

Kasernen i Shiraz

summor till fattiga, hvilka summor han låtit utdela (för skenets skull). Sedan har "guvernören" på platsen bevitnat och bekräftat att testamentet var riktigt och i öfverensstämmelse med den aflidnes önskingar, hvarefter de båda kanaljerna delat rofvet.

Då jag lät tviflande förklarade min tolk att sådana saker äro mkt vanliga här i P. Den som ej själf är närvarande o kan i tid personligen taga hand om sitt arf blir alltid på ett eller annat sätt dragen vid näsan. Fick en väldig jättemelon af korpralen – arftagaren. I denna trakt fås de bästa vattenmelonerna i världen påstås det i Persien.

Kopia på artikel i SvD 1993

DAGENS JUBILAR

Med siktet inställt på 1995

DET ÄR FÅ förunnat att få en sådan här uppgift, säger Ulf Ekelund.

Sedan 1991 arbetar han på heltid med att organisera VM i friidrott som avlöper 1995 i Göteborg – det största idrottsarrangemang alla kategorier som någonsin ägt rum i Sverige. Av det internationella friidrottsförbundets 204 medlemsländer kommer drygt 190 att delta och förra VM kablades ut över TV och radionätet till 200 länder och territorier.

Att Ulf Ekelund talar om VM som en angelägenhet för hela Sverige är mot den bakgrunden inte konstigt. Tänk vilken PR för Sverige ett väl genomfört arrangemang kan ge!

– Hela stan är involverad i VM-arrangemang, berättar han. Göteborg är en stad som har haft det besvärligt ekonomiskt och alla ser fram emot VM.

VM är också väldigt mycket mer än ett idrottsarrangemang. Såväl kultur som näringsliv är inblandade. Tex blir det varje kväll en VM-konstert i Konserthusen, internationella gästspel på den nya Göteborgsoperan och i Scandinavium, internationella kongresser och företags-symposier.

Nervös för något ekonomiskt bakslag är VM-generalen inte. Hittills har inget friidrotts-VM gått med förlust och han räknar med att det skall gå med vinst i Göteborg.

Ulf Ekelund är egentligen stockholmare och veckopendlar till Göteborg där han tillfälligt hyr en lägenhet. Jobbet som

Ulf Ekelund arbetar för högtryck med att organisera friidrotts-VM i Göteborg 1995. I morgon fyller han 50. FOTO: PER ANDERSSON

VM-organisatör sträcker sig av naturliga skäl enbart fram till årsskiftet 95/96.

– Ingen trodde att jag skulle klara mig i Göteborg. Men jag trivs bra här nere.

Studenten tog han i Strängnäs. Därefter följde en fil kand i samhällsvetenskapliga ämnen i Stockholm kompletterad med två betyg i franska. Han har flera anknytningar till Frankrike. Har studerat vid Sorbonne, varit gift med en fransyska och arbetat en tid vid ambassaden i Paris. Ulf Ekelund arbetade i flera år på Invandrarnetverket – blev rekordung byrådirektör där vid 27 års ålder – innan han blev generalsekreterare för Svenska friidrottsförbundet 1975.

Idrott har alltid varit ett stort intresse. Redan som tio-åring sa han att han ville bli generalsekreterare i friidrottsförbundet! Att inte grabben drömde om att bli idrottsstjärna?

Nej, att bli aktiv idrottsman själv har han aldrig velat. Han är organisatör. Och har stor vana av det efter alla barnbygalar.

Redan som elvaåring var han med på ett barnbyläger i Finland och var bl a under åren 1978–82 ordförande i Stockholmsföreningen för internationella barnbyar. Tillsammans med Lars Edihn började han 1970 arrangera Stockholms årliga barnbygala. Första

året med de flesta av de största svenska artisterna. Därefter rullade det på och han lyckades lura hit internationella storheter som Danny Kaye, Josephine Baker, Bob Hope och Charles Aznavour.

Fram till 1984 var Ulf Ekelund generalsekreterare och blev därefter VD för Friidrottsförbundet. Han slutade där när han fick hand om generalsekreterarskapet i organisationskommittén för friidrotts-VM. Att det blev just Ulf Ekelund var rätt så naturligt med tanke på att han ledde den framgångsrika kampanjen för att få hit mästerskapet.

Vad skall han då göra efter VM?

– Jag tar en sak i taget. Går det här bra behöver jag inte bekymra mig. Jag vet att det finns uppgifter för mig och har redan fått vissa förfrågningar även om jag vill vänta med att besluta mig, säger han kryptiskt.

Redan nu arbetar Ulf Ekelund 16–17 timmar om dygnet. Lugnare lär det heller inte bli. Tid över för avkoppling blir det bara i begränsad omfattning. Helgerna i Stockholm är dock vikta för "social verksamhet" som teater, opera och konstutställningar.

Och 50-årsdagen den 16 december?

Ja, den började han fira redan i måndags med mottagning på VM-kansliet. Själva födelsedagen tillbringar han hemma i Stockholm och har dagen därpå middag för de närmaste vännerna.

AGNETA WÄNDELL

lång backe. Till Köln kom vi den 22 juli. På Jugendhärbarget bodde fem nationer i samma rum. Vi gick på studiebesök till Kölnerdomen och muséer. Den 24:e cyklade vi i Rhendalen på väg mot Holland. Det var tätt med militära vaktposter och vi sjöng med full hals 'It's a long way to Tipperary'. På gränsen stoppades vi två gånger av militär och tullare. I Holland övernattade vi i Nijmegen. En mycket trevlig kväll med allsång till ackompanjemang av piano och munspel. Beteckningarna på rummen var skrivna på esperanto. Vi lade oss i ett rum som det stod Knabinoj på. Efter en halvtimme strömmade det in flickor! Ingemar brast ut i ett hysteriskt gapflabb och en rasande 'härbergsvater' kom inspringande! Vi skulle lagt oss i det rum det stod Knaboj på! (Tyska knabe = pojke).

27–30 juli. Fortsatte till Ymuiden och tältade på en strandhed som senare visade sig vara förbjuden att beträda. Dagen därpå vaknade vi av ett kraftigt regn på tältduken. Efter frukosten gick vi runt i hamnen och letade efter Rådmansö och i staden efter kontoret och fick reda på att Rådmansö skulle komma tidigast den 30:e på kvällen. Pengarna var slut varför vi fick låna 5 gulden. Vi hämtade våra grejor och fortsatte till Haarlem där vi tog in på ett 'Jugendhärbärke'. Nästa dag fortsatte vi resan mot Rotterdam. På vägen gjorde vi ett längre uppehåll i Haag. I Rotterdam snurrade vi runt och letade efter Carpentiers kontor där vi skulle få reda på var vi kunde träffa min pappa. Kontoret var stängt så vi tog in på ett 'Jugendhärbärke'. Dagen efter var vi utan pengar, utan mat och hungriga. I en telefonkiosk hittade vi 10

cent och kunde köpa 2 kg frukt. Vi träffade ett äldre par som ville byta frimärken. De bjöd på middag och vi hade en trevlig kväll tillsammans. Nästa dag fortsatte vi leta efter en Rexbolagsbåt i hamnen men förgäves.

30 juli–5 augusti. På morgonen skulle vi koka sagogrynssoppa (!) men bränslet tog slut. Vi var utan pengar och hungriga när vi kl. 9 startade återfärden till Ymuiden. Hastigheten var på sina ställen 25 km/tim. På vägen körde Ingemar omkull i ett spårvagnsspår och böjde framhjulet. Vi kom fram till Ymuiden kl. 3. Rådmansö kom inte in förrän kl. 7 och kl. 9 kunde vi gå ombord. Nästa dag tog vi tåget till Rotterdam och träffade pappa. Den 3 aug. for vi

tillbaka till Ymuiden och den 4 aug. lämnade Rådmansö Holland och kom till Newcastle på kvällen den 5 aug.

6–17 aug. Vi bodde några dagar på landet hos en engelsk familj som var god vän med min far och där hjälpte vi till med höskörden. Därefter åkte vi på scoutläger i Gosforth Park. Den 11 for vi tillbaka till Rådmansö. Den 14 aug. var vi till havs och for tillbaka till Sverige i strålände väder och kom till Stockholm den 17 aug.

Den 3 sept. 1939 bröt andra världskriget ut.

JUBILARER - 2013

90 År
Lindhé Hilbert 26.8
Welle-Strand Kirsten 4.11

85 År
Albert Ellen 1.9
Laakso Danita 24.11
Imbert Silvana 23.1

80 År
Albert Kjell 25.5
Willner Eva 6.8
Ahlström Eva 11.4

75 År
Söderberg Christer 27.1
Åkeson Anne-Marie 31.8

70 År
Whitehorn Alice 11.6
Muhr Anders 16.9
Ekelund Ulf 16.12

65 År
Holmblad Lars 12.8
Lindhé Sten-Erik 2.2
Rende Tavares Eva 29.6
Ahlgren Birgitta 11.7

60 År
Lindhé Max 21.4
Sucksdorff Jens 24.5
Larson Eva 10.9

50 År
Bergman Ivan 24.2
Kessler Beyene Susanna 4.1
Muhr Marie-Louise 16.3
Lindhé Jens 29.3
Hankö Pia 18.4
Lindhé Michael 27.8
Lindhé Helena M 18.9
Ahlström Gunnar 8.10
Holmberg Magnus 23.10
Söderblom Carlsson Anna 2.11
Bergenheim Stefan 28.11

40 År
Frieberg Stacey 30.7
Palmstierna Ebba 4.2
Arnberg Carl 10.3
Wijkmark Ebba 19.6
Hägg Reader Charlotte 27.8
Beckman Marja 11.11
Wallius Stefan 13.11
Cronström Daniel

10 År
Holmberg Ivar 15.2
Olsson Lindhé Hannah 27.3
Sköld Tilde 31.3
Lindhé Elsa 31.5
Iverus Nathalie 1.7
Norén Eric 10.7

JUBILARER - 2014

90 År
Cronholm Marianne 13.5

85 År
Lindhé Ulla 10.3
Andersson Inga 21.10

80 År
Lindhé Carl 21.12

75 År
Lindhé Staffan 9.1
Ahlgren Lennart 21.3
Schullström Ingegerd 9.7

70 År
Grähs Ingrid 30.1
Hägg Urban 7.10
Norén Christina 2.11
Welle-Strand Kari 14.11
Kjelsen Karl
Stuban Johan

65 År
Wallius Barbro 9.3
Leissner Lars 3.5
Beckman Mats 6.6
Welle-Strand Anne 11.9
Lindberg Christina 15.11
Sumner Ann-Christine 29.12

60 År
Lindhé Ann 24.1
Zitting Nilsson Maria 25.3
Laakso Risto 2.6
Wanatowski Birgitta 3.7

50 År
Ekelund Anders 4.2
Schullström Törnsten Christina 11.2
Frieberg Madeleine 13.2
Söderbom Fredrik 17.4
Stene Christina 6.5
Brodin Mia 22.5
Lindhé Patrik 13.7
Iverus Martina 10.11

40 År
Ahlgren Lisa 3.1
Eriksson Sofia 5.1
Grähs Mats 17.2

Kotsakidis Cecilia 15.4
Sidenvall Johan 27.5
Sumner Johan 26.6
Norén Andreas 2.11
de Tavares Maura 13.11

10 År
Söderberg Brita 30.3
Oddving Isac 30.5
Reader Saga 8.10
Olsson Lindhé Adam 11.10
Holmberg Olof 17.11
Norén Maja
Norén Julia

FÖDDA

BBHABBA Isabelle Torstenius,
dotter till Andreas Torstenius och
Maria Wastesson

BDECAAB Edward Larsberger
Barzegar, son till Olof Larsberger
och Rebecca Barzegar

BDEACAC Gabriella Dos Santo
Lindberg, dotter till Niclas Lindberg
och Tatiana Baechtold Dos Santos

AVLIDNA

BDFB Margareta Hildebeck - 121114
BDED Bertil Lindgren - 130409

www.lindhé.nu

Listan bygger på den information vi har genom släktregistret och det som ni bidrar med. Vi försöker vara så uppdaterade som möjligt och ber om ursäkt ifall någon är omnämnd här av misstag eller inte kommit med. Hjälp oss hålla registret aktuellt!

Vi har också av utrymmesskäl valt att bara ta med släktingar bland jubilarer, ej ingifta, och hoppas på er förståelse

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- ❖ Verka för släktens sammanhållning
- ❖ Tillvarata släktintressen
- ❖ Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom.

Aktiv medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift. (En avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr**/adress.

Anmäl Dig genom att betala in årsavgiften via PlusGiro, gärna för tre år i taget. Uppge ditt namn, adress, telefonnummer och e-post adress. **PG 34 33 60-4 Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar** c/o Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm. Skriv NY medlem på talongen.

Adressändringar eller ändrade familjeförhållanden antecknas på talongen eller mailas till någon i styrelsen eller direkt till Annika Torstenius.

Lindhé Bladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten, släkthistoria och en medlemsförteckning.

Släktnöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2013**. **Inbjudan** till släktnöte sänds till alla medlemmar (även icke betalande).

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att sätta in portoavgiften – 20 kr – på föreningens PG 34 33 60-4. Nya medlemmar får släktregistret utan kostnad.

Släktkrönikan av Brita Söderberg finns fortfarande att tillgå. Kontakta Stephanie Arnberg Bengtsson i styrelsen.

Släktemblemet – Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr (inkl porto) på föreningens PG 34 33 60-4.

Lindhéska **släktarkivet** M-7 369, 3:1+½ 2 finns i **Stockholms stadsarkiv**, Kungsklippan 6 i Stockholm. Hänvisa till ovanstående om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material eller fråga om arkivet kontakta styrelsen.

www.lindhe.nu

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar, Österlånggatan 39, 111 31 Stockholm omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé, sten-erik.lindhe@arlafoods.com	08-755 65 67
Sekreterare/Red.	Annika Torstenius, Karlavägen 117, 115 26 Stockholm annika.torstenius@telia.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé, Döbelnsgatan 25, 113 58 Stockholm jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Alice Whitehorn, Hådetorps gård, 642 96 Malmköping alice.whitehorn@telia.com	0157-440 47
Suppleant	Stephanie Lindhé, Tappströmsvägen 72, 178 32 Ekerö stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Thomas Muhr, Långholmsgatan 5, 117 33 Stockholm thomas@muhr.se	072-014 63 52
Suppleant	Jan Rydeberg, Mårdvägen 17, 167 56 Bromma jan.b.rydeberg@gmail.com	

slaktforeningen.lindhe@telia.com